

[Elisabeth Bruun Olesen]

Det er også godt, at der afsættes penge. Spørgsmålet er så, hvor langt 100 mill. kr. rækker til et så stort og ambitiøst projekt, og spørgsmålet er, om nogle af de 100 mill. kr. vil blive brugt til flere timer. Både hr. Kirkegaard og fru Bente Juncker var inde på, at de ønskede flere timer. Skal de tages fra den konto? I så fald begrænses det lokalt forankrede udviklingsarbejde, som man jo kan se mange spændende muligheder i, gevaldigt.

Vi er i øvrigt utrygge ved, at én faggruppe er forsvundet totalt ud af forslaget – den nævnes slet ikke – nemlig pædagogerne. Vi ønsker ikke et professionelt behandlersamfund – det vil jeg præcisere med det samme for ikke at få skudt noget i skoene – men hvis dette projekt skal realiseres, skal der være igangsættere og vejledere, fritidskonsulenter – eller hvad man vil kalde dem, som kan få tingene til at køre. Det er naivt at tro, at man bare kan sætte bedsteforældre, forældre og lokalbefolkningen i øvrigt hen på skolen i et lokale og sige: gå i gang! og så løber det hele flot af sted.

Afstanden i Danmark mellem gruppen af arbejdsløse og socialt dårligt stillede uden for det, vi kalder de kulturbærende lag, og gruppen af velbærgede, socialt godt stillede, som også er brugere af samfundets kulturudbud, bliver stadig større. Den første gruppe går i dag på videoteket, hen på tankstationen eller i butikscenteret for at låne bånd til weekendens behov for underholdning. Biblioteket blev aldrig, hvad det kunne være. De gode tanker blev ikke forbundet med vilje til økonomisk fundament for de gode ideer.

Nu er turen så kommet til folkeskolen som kulturcentrum, og hvis folkeskolen skal blive et af kulturcentre i vort samfund, så rækker de 100 mill. kr. ikke. Vi er også bange for, at Det Radikale Venstres kulturcenter-tanker i forhold til et generationsfællesskab meget besværligt vil kunne realiseres på de givne samfundsforhold. Det kræver f.eks. en væsentlig lavere arbejdstid. Man skal jo have tid til at gå derhen.

Ellers synes vi i modsætning til hr. Kirkegaard og i modsætning til fru Pia Kjærsgaard og fru Bente Juncker, at især punkt 2 åbner for nogle spændende muligheder. Vi skal selvfølgelig ikke have den time- og fagopdelte skole. Vi skal arbejde sådan, at der skabes sammenhæng i undervisningsforløbe-

ne, og derfor er tanker om opbrydning af skemastrukturerne grundlæggende rigtige. Undervisning tilrettelagt efter naturens vekslen, arbejdets fremadskriden, elevernes interesser og en mere naturlig arbejdsdag ville være en stor omstilling, som ville kunne udnyttes af mange til noget, der også er meget, meget godt.

Vi synes også, at bemærkningerne om klasselærerrfunktionen er helt rigtige. I løbet af et skoleforløb vil karakteren af klasselærerrfunktionen gradvis kunne ændres til noget i retning af studievejleder for den enkelte, studiekredsvejleder for klassen, kontaktperson for forældrene osv. Men vi ønsker faktisk samtidig, at der skal arbejdes i 2-lærerordninger og lærerteam om de enkelte klasser, og det er derfor vigtigt, at der afsættes tid til lærer-forældre-samarbejdet, og det kræver igen ressourcer.

Taletiden tillader ikke så meget mere, så jeg skal slutte af med at sige, at hvad punkt 6 angår, skal vi præcisere, at vi ikke ønsker, at lærerseminarierne overtager Danmarks Lærerrhøjskoles funktion som efter- og videreuddannelsessted for lærerne, idet det er det eneste forskningsforankrede uddannelsessted, lærerne har. Som sagt synes vi, der er mange spændende tanker, som jo kan tolkes på mange forskellige måder.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg er i den glædelige situation, at jeg kan takke for en overordentlig positiv modtagelse af Det Radikale Venstres forslag om et udviklingsprogram for folkeskolen og skolen som lokalt kulturcenter, endda en meget bred tilslutning. Jeg bør for god ordens skyld sige, at jeg selvfølgelig har noteret mig, at først og fremmest fru Bente Juncker tog et klart forbehold og var mere end skeptisk; det kom næppe overraskende for nogen, heller ikke for mig.

Fru Bente Juncker henviste til de synspunkter, som CD ved så mange andre lejligheder har fremført i forbindelse med en debat om skolen. Jeg har i øvrigt altid undret mig over – lad det være det eneste, jeg så vil sige herom – at det netop er fra hr. Erhard Jakobsens parti, vi hører disse synspunkter, al den stund hr. Erhard Jakobsen i en lang, lang periode var øverste chef for det skolevæsen, som vel var mest indstillet på at søge